

John Wimber van Kracht naar Karakter.

John Wimber heeft in de loop van zijn bediening **een aantal overtuigingen en praktijken herzien of teruggetrokken**, vooral in zijn **pastorale brieven en interne Vineyard-publicaties** uit de jaren '80 en '90.

Die herzieningen zijn theologisch belangrijk, omdat ze laten zien hoe Wimber steeds meer naar **nuchter evenwicht en bijbels realisme** groeide.

Laten we dat systematisch uiteenzetten:

◆ 1. De context van zijn herzieningen

In de beginjaren van de Vineyard-beweging (circa 1977–1986) was Wimber sterk betrokken bij:

- wonderen, tekenen en genezing,
- profetische bedieningen (zoals die van de *Kansas City Prophets*),
- en verwachtingen van een komende wereldwijde opwekking.

Maar na enkele **pastorale excessen en teleurstellingen** begon hij terug te keren naar een meer **schriftnuchtere en pastorale benadering**.

Zijn brieven aan Vineyard-pastors (veelal 1989–1994) tonen een groeiend besef dat **emotie, hype en claims van bovennatuurlijk gezag** het getuigenis van het evangelie konden ondermijnen.

◆ 2. Belangrijkste thema's die Wimber herzag

a. Profetie en openbaring

Wimber erkende dat de profetische beweging uit de Latter Rain beweging (waar hij aanvankelijk ruimte aan gaf) te ver was gegaan.

Hij schreef o.a.:

“Much of what is *called prophecy in our circles* is not revelation from God, but ***impression*** and ***interpretation***.

We must hold it loosely and test it rigorously.”

Hij herzag dus zijn eerdere houding waarin profetische woorden te snel als gezaghebbend werden aangenomen.

→ Theologisch gezien bewoog hij zich **weg van de Latter Rain-traditie** waarin profetie een semi-openbarend karakter had.

b. Genezing en succesdenken

In de beginfase van *Signs and Wonders* (eind jaren '70) was Wimber optimistisch:

“God wil genezen, en vaak geneest Hij als we bidden.”

Maar na veel ervaring met niet-genezingen (ook in zijn eigen gezin) schreef hij later:

“We must never build our theology on what we wish to see,
but on what the Bible reveals and life confirms.”

Hij **corrigeerde het ‘claimen’ van genezing** en herzag zijn verwachtingen over een gegarandeerd resultaat van geloof.

Zijn toon werd veel realistischer en pastoraler: gebed om genezing werd een daad van liefde, niet van triomf.

c. De rol van de Kerk in de eindtijd

In enkele vroege Vineyard-conferenties werd nog gesproken over een “grote eindtijdsoogst” — taal die doet denken aan *Latter Rain*.

Maar Wimber distantieerde zich later van elk **triomfalistisch of eschatologisch schema**.

Hij schreef in een van zijn pastorale brieven (begin jaren '90):

“We are not called to build the Kingdom by triumph, but to witness to it in weakness until He comes.”

➡ Dit markeert een duidelijke afstand tot de Latter Rain/NAR-theologie van een overwinnende eindtijdkerk.

d. Apostolisch gezag

Sommigen begonnen Wimber te zien als een “apostel van de derde golf”.

Hij wees dat resoluut af:

“I am not an apostle. I am a pastor and a teacher who tries to follow Jesus.”

In zijn latere jaren benadrukte hij **dienend leiderschap**, en waarschuwde tegen machtsstructuren of spiritueel elitarisme — precies de ontsporingen die nou juist de Latter Rain in de jaren '50 kenmerkten.

3. Theologisch belang van deze herzieningen

Thema	Vroege Wimber	Latere Wimber (pastorale brieven)
Profetie	Open voor sterke, spontane profetie	Getoetst aan Schrift, nederig en corrigeerbaar
Genezing	Verwachting van veel wonderen	Realistisch: soms geneest God, soms niet
Eindtijd	Hoop op wereldwijde opwekking	Kruisdragend getuigenis tot Christus' komst
Leiderschap	Charismatisch, visionair	Pastoraal, nederig, dienend
Geestelijke ervaring	Centrale focus	Ondersteunend aan discipelschap

◆ 4. Theologische duiding

De herzieningen in Wimber's brieven tonen:

- een **verplaatsing van charisma naar karakter**,
- van **manifestatie naar discipelschap**,
- en van **macht naar liefde**.

Theologisch gezien corrigeerde hij zo impliciet de **Latter Rain-erfenis** die via sommigen (zoals Paul Cain) in zijn omgeving aanwezig was.

Hij keerde terug naar een visie waarin de **Heilige Geest werkt door gewone mensen in gebrokenheid** — niet door een eindtijdelite in glorie.

◆ 5. Conclusie

John Wimber's pastorale brieven zijn dus bepaald geen bijzaak, maar het **bewijs van zijn theologische volwassenwording**.

De vraag die meteen naar bovenkomt drijven is in hoeverre is de Vineyard beweging ook theologisch volwassen geworden?

John Wimber erkende dat geestelijke kracht **alleen veilig is binnen nederigheid, liefde en gehoorzaamheid aan de Schrift**.

Daarmee werd Wimber – ironisch genoeg – een van de belangrijkste **correctieve stemmen** op de uitlopers van de Latter Rain-theologie binnen het charismatische christendom.